

ΤΑΞΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ 37ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες αντιπρόσωποι του 37ου Συνεδρίου του Ε. Κ. Πειραιά.

Εξελίξεις στον κόσμο

Διανύουμε μια ταραχώδη και επικίνδυνη για τους λαούς, περίοδο στην οποία εντείνονται οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί στο έδαφος της σύγκρουσης των οικονομικών και γεωστρατηγικών συμφερόντων μεταξύ του δυτικού μπλοκ σε αντιπαράθεση με Ρωσία και Κίνα.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, στη Μέση Ανατολή και αλλού προκαλείται από τις δυνάμεις ΗΠΑ – ΝΑΤΟ – Ε.Ε. οι οποίες επιδιώκουν να βάλουν πόδι στην Ουκρανία περικυκλώνοντας την Ρωσία, στηρίζοντας και ενισχύοντας το κράτος δολοφόνο στην Μέση Ανατολή, στο γενοκτονικό του πόλεμο κατά του Παλαιστινιακού λαού, αλλά και γειτονικών χωρών όπως ο Λίβανος, η Συρία, το Ιράκ, το Ιράν ακόμη και η Υεμένη.

Από το βήμα αυτό θέλουμε για άλλη μια φορά να εκφράσουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στον Παλαιστινιακό λαό και στην αντίσταση κατά της ισραηλινής βαρβαρότητας και δηλώνουμε ότι θα είμαστε σταθερά και αγωνιστικά στο πλευρό του έως το τέλος, έως τη νίκη τους!

Δηλώνουμε αλλά και παλεύουμε να σταματήσει η θανάσιμη εμπλοκή της ελληνικής κυβέρνησης στην Ουκρανία και στο πλευρό του Ισραήλ.

Απαιτούμε την διακοπή κάθε μορφής συνεργασίας με το κράτος τρομοκράτη (στρατιωτική –

οικονομική και διπλωματική) Κανέναν Ναύτη - στρατιώτη έξω από τα σύνορα της χώρας, να κλείσουν οι στρατιωτικές βάσεις, αποχώρηση από το ΝΑΤΟ.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Η έξοδος από την υγειονομική, εφοδιαστική και ενεργειακή κρίση βρήκε τους εργαζόμενους με υπονομευμένα δικαιώματα, με απώλειες στους μισθούς και στο βιοτικό επίπεδο.

Την τελευταία τριετία οι εργαζόμενοι σε όλο τον κόσμο αντιστέκονται, παλεύουν και βγαίνουν στο δρόμο με μεγάλες μαχητικές και μαζικές κινητοποιήσεις στις ΗΠΑ, στην Ευρώπη, στην Ασία και στην Αφρική, βάζοντας μπροστά τα δικαιώματα τους.

Οι αγώνες αυτοί έχουν οδηγήσει σε μια επανάκαμψη του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος, ελπιδοφόρο γεγονός που φέρνει στο προσκήνιο τις εργατικές διεκδικήσεις για αυξήσεις μισθών - ΣΣΕ, κοινωνικών παροχών ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

Στο φόντο αυτών των εξελίξεων διαμορφώνεται μια σύγκρουση εργοδοσίας - κυβερνήσεων κατά των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι έχουν ήδη να επιδείξουν σημαντικές νίκες στα λιμάνια, στην ενέργεια, στη υγεία, στην εκπαίδευση σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες και στις ΗΠΑ.

Οικονομική - κοινωνική και πολιτική κατάσταση της χώρας μας

Την περίοδο της τελευταίας Ζετίας οι εργαζόμενοι βρέθηκαν αντιμέτωποι με μια αναβαθμισμένη επίθεση κυβέρνησης και εργοδοσίας που στόχευαν τα εργασιακά, συνδικαλιστικά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα, την υποβάθμιση της ασφάλειας και προστασίας της ζωής τους στους εργασιακούς χώρους μαζί.

Κυβέρνηση και κεφάλαιο σε συμπόρευση με ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ ξεδιπλώνουν μια επιθετική στρατηγική που κατευθύνεται στο δόγμα της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, στην αύξηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, στην αύξηση των κερδών, στην κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων που έμειναν όρθια την μνημονιακή περίοδο.

Ταυτόχρονα βρίσκεται σε εξέλιξη μια οργανωμένη επιχείρηση καταστολής των αγώνων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, δικαστικών παρεμβάσεων και αποφάσεων κατά απεργιών, ποινικοποίησης των αγώνων, διεύρυνση των ιδιωτικοποιήσεων κατά των δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών, έντασης των πλειστηριασμών στην λαϊκή κατοικία, περικοπές στα κοινωνικά

επιδόματα, υποβάθμιση της δημόσιας υγείας – παιδείας και κοινωνικής πρόνοιας.

Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση έχει εμπλακεί σε μια ξέφρενη κούρσα με τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς κατατάσσοντας την χώρα στην κορυφή της Ευρώπης στις δαπάνες.

Λεφτά για τους εξοπλισμούς και το NATO υπάρχουν και δίνονται ασύστολα.

Λεφτά για να γιγαντώνονται τα εργοδοτικά κέρδη υπάρχουν και τους δίνονται με διάφορα προνόμια και φορολογικές διευκολύνσεις και απαλλαγές.

Όμως για τους εργαζόμενους και τους απομάχους της δουλειάς επιβάλλεται η σιδερένια δημοσιονομική πειθαρχία που μεταφράζεται σε συνέχιση της λιτότητας για τον λαό.

Η κατάσταση στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα

Την τελευταία 3ετία χιλιάδες εργαζόμενοι βρέθηκαν απέναντι σε αυτή την αντιλαϊκή πολιτική. Πάλεψαν για τα δικαιώματά τους, για ΣΣΕ, για ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς, για μέτρα προστασίας και ασφάλειας, αναδείχθηκε στην κορυφή των διεκδικήσεων η ακρίβεια, ο πληθωρισμός, η φορομνηχτική κυβερνητική πολιτική, τα ματωμένα πλεονάσματα αλλά και η διεκδίκηση για ουσιαστική ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας και παιδείας.

Σε ορισμένες περιπτώσεις οι αγώνες αυτοί στέφθηκαν με επιτυχία, αλλά και κατακτήσεις.

Αυτές οι επιμέρους νίκες πρέπει να αναδεικνύονται διότι συνιστούν την καλύτερη απόδειξη, δηλαδή τον δρόμο που πρέπει να διαβεί το κίνημα!

Επίσης αυτό δείχνει και επιβεβαιώνει ότι ο οργανωμένος αγώνας εργαζομένων και συνδικάτων μπορεί και έχει χειροπιαστά αποτελέσματα.

Οι αγώνες αυτοί θα μπορούσαν να έχουν πολύ μεγαλύτερη έκταση και θετικά αποτελέσματα εάν στην κορυφή των συνδικάτων (ΓΣΕΕ) δεν ήταν οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού οι οποίες διαχρονικά και σήμερα συντάσσονται με το αντιλαϊκό μπλοκ κυβέρνησης – εργοδοσίας και τις κατευθύνσεις της Ε.Ε.

Από την άλλη οφείλουμε να σημειώσουμε ότι η κατάσταση στο σ.κ, σε συνδυασμό με τους αγώνες που αναπτύχθηκαν δεν μπόρεσαν να ανατρέψουν ή να εμποδίσουν την συνολική αντεργατική επίθεση και τις προωθούμενες πολιτικές των κυβερνήσεων.

Αυτό αφορά μια μεγάλη πλέον περίοδο που ξεκινάει από το 2010 έως και σήμερα.

Αυτό με την σειρά του τροφοδοτεί την αναποτελεσματικότητα των αγώνων, την απαισιοδοξία, την απογοήτευση, την αποχή από τους αγώνες ακόμη και την απομάκρυνση από τα ίδια τα συνδικάτα.

Αυτό καθρεφτίζεται ανάγλυφα στην δραματική μείωση των οργανωμένων μελών στα συνδικάτα με ό,τι αρνητικό συνεπάγεται.

Με βάση αυτά τα δεδομένα τίθεται στην πρώτη γραμμή ο εντοπισμός και η υπέρβαση των αιτιών αυτών ώστε τα συνδικάτα να επανακτήσουν την εμπιστοσύνη των εργαζομένων και την συμμετοχή τους στους οργανωμένους συλλογικούς εργατικούς αγώνες.

Η απάντηση στο πρόβλημα αυτό δεν φαίνεται να απασχολεί τις συνδικαλιστικές παρατάξεις και δυνάμεις με αποτέλεσμα τα κρίσιμα αυτά φαινόμενα να παραμένουν και να βαθαίνουν...

Κανείς δεν είναι άμοιρος ευθυνών για αυτή την κατάσταση!

Διαφορετικά επιμερίζονται οι ευθύνες , όμως τις έχουν όλοι!

Στο ζήτημα αυτό πρέπει να ανοίξει συζήτηση με σκοπό να γίνει μια νέα επανεκκίνηση των εργαζόμενων στα Σωματεία και στους αγώνες.

Σε αυτή την κατεύθυνση πέρα των οικονομικών αιτημάτων που βρίσκονται στις κεντρικές προτεραιότητες μας θα πρέπει να αναδειχθούν τα μεγάλα διακυβεύματα τα οποία **έχουν εξαφανιστεί από τις διεκδικήσεις των συνδικάτων.**

1) Ένα τέτοιο μεγάλο πρόβλημα είναι το δημόσιο οικονομικό χρέος και το αίτημα για διαγραφή του χρέους που υποθηκεύει την σημερινή και μελλοντική γενιά στις πολιτικές αυστηρής λιτότητας της Ε.Ε.

2) Ένα δεύτερο τεράστιο πρόβλημα που επίσης είναι «**απαγορευμένο**» και συνιστά την μεγαλύτερη υπονόμευση για τα δημόσια κοινωνικά αγαθά όπως είναι η υγεία, η παιδεία, η ηλεκτρική ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες, ταχυδρομεία, υπηρεσίες στην τοπική αυτοδιοίκηση ακόμη και το νερό είναι **η άρνηση να τεθεί ως στόχος και διεκδίκηση η επανακρατικοποίηση αυτών των αγαθών.**

3) Στην ίδια κατεύθυνση δυνάμεις στο σ.κ. ενώ νυχθημερόν κραυγάζουν κατά της

αντιλαϊκής Ε.Ε. που είναι αυτή πλέον που διαμορφώνει την οικονομική – κοινωνική – στρατιωτική- γεωστρατηγική πολιτική για τις χώρες της Ε.Ε. και με την δική της σφραγίδα οι κυβερνήσεις των επιμέρους κρατών ακολουθούν πιστά τα αντικοινωνικά και αντεργατικά μοντέλα, αλλά στο δια ταύτα αυτές οι δυνάμεις **ουδέποτε θέτουν το ζήτημα εξόδου της χώρας από την Ε.Ε.** προφανώς τα μεγάλα διακυβεύματα που επηρεάζουν και καθορίζουν το παρόν και το μέλλον του λαού και των εργαζομένων θα επιλυθούν στο αόριστο και μακρινό σοσιαλιστικό μέλλον...

4) Ένα εξίσου μεγάλο ζήτημα που έχουμε επαναλαμβανόμενα σημειώσει στις θέσεις και στο δημόσιο λόγο μας είναι ο περιορισμός των αιτημάτων στα συνδικαλιστικά πλαίσια **χωρίς κανένα σχεδιασμό σύγκρουσης και ανατροπής αυτής της πολιτικής.**

Έτσι βλέπουμε ότι δεκάδες φορές τίθεται το σύνθημα περί αιτίας πολέμου. **Χωρίς ποτέ η εργατική τάξη και το συνεπές αγωνιστικό κίνημα να δώσει κανένα πόλεμο...** Και πώς εξάλλου θα μπορούσε αφού οι Πανεργατικές απεργίες περιορίζονται στις επετείους της 1ης Μάη και σε αυτή του κάθε Νοέμβρη και αυτές υπό την σκέπη της ΓΣΕΕ...!

Έτσι ώστε να καταλαβαίνουμε γιατί όλοι δεν λέμε τα ίδια πράγματα, διότι δεν έχουμε όλοι την γραμμή μιας γενικευμένης σύγκρουσης η οποία μπορεί να δημιουργήσει τους όρους για την ανατροπή των πολιτικών και των κυβερνήσεων που ακολουθούν πιστά την κατεύθυνση και την πολιτική του κεφαλαίου και της αντιλαϊκής – αντεργατικής Ε.Ε..

Σχετικά με το Ε. Κ. Πειραιά

Υπενθυμίζουμε

Εμείς ήμασταν εκείνη η δύναμη στην πρωτοπορία του ΕΚΠ να σταματήσει αυτό να είναι ένα άδαιο κουφάρι και επιτέλους να διαδραματίσει τον ρόλο που του αναλογεί ως συλλογικός φορέας οργάνωσης, στήριξης των αγώνων και αλληλεγγύης.

Στην προσπάθεια μας να αποκρούσουμε τα σχέδια της Cosco στο λιμάνι του Πειραιά και το αντιλαϊκό MasterPlan τον Μάη το 2020 σε συνεννόηση με τις άλλες παρατάξεις και κόντρα στην πολιτική του ΠΑΜΕ, να σιωπήσουμε και ν' αφήσουμε ήσυχη την Cosco οργάνωσαμε μετά από 12 χρόνια την πρώτη δημόσια συγκέντρωση του ΕΚΠ.

Εμείς ήμασταν στην πρώτη γραμμή ώστε ν' αποκρούσουμε και να ματαιώσουμε το πραξικόπημα του ΠΑΜΕ να οδηγήσει σε έκτακτο συνέδριο το ΕΚΠ με αφορμή την πρωτοβουλία μας κατά της Cosco.

Η συμμετοχή μας στους εργατικούς – λαϊκούς, τοπικούς αγώνες και κινητοποιήσεις:

Δεν λείψαμε ποτέ, δεν υπήρξε αγώνας που δεν στηρίξαμε.

Εάν προσμετρήσουμε την στήριξη, αλλά και τα ψηφίσματα αλληλεγγύης της ΠΕΝΕΝ με αυτά του ΕΚΠ είναι τουλάχιστον τριπλάσια. Διευκρινίζουμε ότι εμείς στην έκφραση αλληλεγγύης δεν είμαστε ποτέ επιλεκτικοί να στηρίζουμε μόνο τις κινητοποιήσεις των δυνάμεων που ανήκουν στο μπλοκ του ΠΑΜΕ...

Οι αυτοτελείς δράσεις και κινητοποιήσεις μας είναι συνεχείς σε ένα ευρύ φάσμα εργατικών, λαϊκών, τοπικών και άλλων προβλημάτων.

Η παρέμβαση στα Ναυτεργατικά προβλήματα ήταν και είναι καθημερινή...

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες.

Η σημερινή εικόνα με τα Σωματεία που παίρνουν μέρος στο 37ο Συνέδριο του ΕΚΠ δεν είναι αντιπροσωπευτική των συνδικαλιστικών δυνάμεων...

Κατ' αρχήν έχουμε τον αποκλεισμό 7 Ναυτεργατικών Σωματείων που με δική τους ευθύνη διατηρούν στα καταστατικά τους τις διατάξεις του αντεργατικού νόμου 330/1976 μαζί και ό,τι αντιδραστικό έχει θεσπιστεί με προγενέστερους νόμους.

Τα Σωματεία αυτά εκλέγουν περίπου 40 αντιπροσώπους, ενώ εδώ στο συνέδριο έχουμε 183!

Παράλληλα 2 Ναυτεργατικά Σωματεία, ΠΕΑΘΕΝ- ΠΕΝΗΗΕΝ, ενώ διαχρονικά είχαν πάντα συμμετοχή στο ΕΚΠ στο συνέδριο αυτό δεν λαμβάνουν μέρος!

Τα σωματεία αυτά έχουν εκλέξει 12 αντιπροσώπους.

Έτσι η συνολική απώλεια αντιπροσώπων φθάνει τους 51 – 52 που αντιστοιχεί πάνω από το 30% του συνόλου του σώματος της συνέλευσης!

Γιατί; Πώς αυτό-εξαιρέθηκαν; Ποιον εξυπηρετεί η μη συμμετοχή τους;

Σήμερα στο συνέδριο οφείλουμε να καταγγείλουμε και να αποκαλύψουμε αυτό για το οποίο βοά το λιμάνι, ο Πειραιάς και είναι γνωστό σε πολλά συνδικάτα μέσα στα οποία είναι και τα κορυφαία, για το τι γίνεσθαι εδώ... σήμερα και στις εκλογές που θα ακολουθήσουν...

Στην αναμενόμενη αυτοδυναμία του ΠΑΜΕ υπάρχει έντονο και βαθύ το άρωμα της εφοπλιστικής ανάμειξης και παρέμβασης. Στην μέση για να καθαρίσει την αυτοδυναμία το ΠΑΜΕ συναντάμε τον εκλεκτό των μεγαλοεφοπλιστών, Εμμανουήλ Τσικαλάκη, Γ.Γ. της ΠΝΟ!

Αυτός επέβαλε τον αποκλεισμό των δυο Σωματείων σε συμφωνία με το ΠΑΜΕ έτσι ώστε τα καταμετρημένα ψηφαλάκια στο τέλος να ευνοούν την περιβόητη αυτοδυναμία του!

Είναι γνωστές ευρέως ακόμη και στο μπλοκ των στελεχών του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού οι κουβέντες του ότι: «Εγώ δεν διαταράσσω τις καλές σχέσεις που έχω με το ΠΑΜΕ» στην ΠΝΟ και στο λιμάνι!

Με αυτά τα δεδομένα μπορούν να πανηγυρίζουν από τώρα για την πολυπόθητη αυτοδυναμία...

Πέρα από την καταφανή και αποκαλυπτική συνεργασία με το πιο σκληρό μπλοκ του εργοδοτικού συνδικαλισμού το ΠΑΜΕ προέβη σε μια ακόμη αθλιότητα δείχνοντας πώς σκοπεύει να πορευτεί την επόμενη ημέρα στο Ε. Κ. Πειραιά.

Απέκλεισε εκλεγμένο αντιπρόσωπο από την ΠΕΝΗΗΕΝ με φαιδρά επιχειρήματα, έχοντας την υποψία ότι αυτός θα ψηφίσει την ΤΕΣ!

Παράλληλα τόσο στην τελευταία συνεδρίαση του ΔΣ όσο και τις δυο ημέρες της Συνέλευσης έδωσε ρεσιτάλ αυθαιρεσίας και αντιδημοκρατικών πρακτικών, ενώ η έπαρση και αλαζονεία κυριάρχησε στα στελέχη του επιβεβαιώνοντας ότι στο εξής το Ε. Κ. Πειραιά μετατρέπεται σε απόλυτο εργαλείο της πολιτικής του ΠΑΜΕ και της γραμμής του.

Είναι χαρακτηριστικό πώς αντιμετώπισε η κομματική και παραταξιακή του ηγεσία (ΠΓ ΚΚΕ – ΠΑΜΕ) την αποκάλυψη που έκανε στο συνέδριο η ΤΕΣ.

Χρησιμοποίησε τους ομιλητές του για να μας κατηγορήσουν για δήθεν ενέργειες εντυπωσιασμού, τυχοδιωκτισμού ακόμη και τον Τζήμερο ξέθαψαν για να καλύψουν στον κόσμο τις βρωμιές τους...

Η συνεργασία και συμπόρευση τους με το μπλοκ της ΠΝΟ δεν είναι καινούργια, έχει οικοδομηθεί και εμβαθύνεται τα τελευταία 3,5 χρόνια, τώρα επισημοποιείται και επισφραγίζεται με τον πιο αποκαλυπτικό τρόπο!

Εμείς δηλώνουμε και ξεκαθαρίζουμε ότι δεν θα βάλουμε πλάτη, ούτε θα παρέχουμε άλλοθι

στο Ε. Κ. Πειραιά και στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ να μικρύνει, να κοντύνει, να αποκλείσει και να εξοστρακίσει υπαρκτές δυνάμεις Σωματείων και συνδικαλιστικών δυνάμεων που ανήκουν στο ιστορικό εργατικό κέντρο της πόλης μας, ούτε πρόκειται να γίνουμε νεροκουβαλητές της πολιτικής τους!

Η ΠΕΝΕΝ θα συνεχίσει την αυτόνομη, αγωνιστική – ταξική δράση της βάζοντας στην πρώτη γραμμή τα Ναυτεργατικά – Εργατικά- Λαϊκά και Τοπικά προβλήματα, την απόκρουση της επίθεσης κυβέρνησης – κεφαλαίου- Ευρωπαϊκής Ένωσης, της κοινής δράσης με συνδικαλιστικές δυνάμεις και Σωματεία που είτε επιμέρους, είτε συνολικά υιοθετούν αυτή τη στρατηγική.

Σε αυτό το πλαίσιο διαμορφώσαμε την παρέμβαση και την τακτική μας στο εκλογοαπολογιστικό συνέδριο του ΕΚΠ.

Το Εργατικό Κέντρο Πειραιά είναι ένα χρήσιμο και αναντικατάστατο εργαλείο για την οργάνωση των αγώνων για την στήριξη και αλληλεγγύη.

Είναι πολύτιμο όταν σε αυτό μπορούν να εκφραστούν με δημοκρατικούς όρους όλες αυτές οι δυνάμεις και όχι να μετατραπούν σε αφισοκολλητές της πλειοψηφίας!

Η θέση μας ήταν και θα παραμείνει στην πρωτοπορία των αγώνων για τα εργατικά – λαϊκά προβλήματα, για τα οποία θα είμαστε και αύριο στο δρόμο της πάλης, για την ρήξη και ανατροπή των αντεργατικών πολιτικών, για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων.

Θα πορευτούμε και αύριο στον δρόμο που γνωρίζουμε, έχοντας μαζί μας τον κλάδο, τους Ναυτεργάτες, αλλά και ένα μεγάλο δυναμικό αγωνιστών του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος που δέχονται και συμφωνούν με την ΠΕΝΕΝ και **την γραμμή της!**

Πειραιάς 7/11/2024
ΤΑΞΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ (Τ.Ε.Σ.)